

I. N. J.
DISSERTATIO POLITICA
De
CONFOEDERATIONE
GENTIUM,

Quam
AFFULGENTE DIVINA
CLEMENTIA,

Suffragante & approbante Amplissimo

Collegio Philosophico in inclita ad Auram
Universitate,

P R A E S I D E

V I R O *Præclarissimo*,

Mag. DANIELE ACHRELIO,

Eloquent, Profess. Regio Ordin. &
Celeberrimo,

Pro

Gradu Magisterii

Eiusq; consequendis immunitatibus & Privilegiis, Eruan-
rum & candide Philosopantum disquisitione
modeste subjicit

HENRICUS FLORINUS H. F.

Ad diem XX. Novemb. Anni M. DC. XCI.
in Aud. max. horis antemer.

Excusa à JOHANNB Winter/ Reg. Typogr.

Pereximie Domine CANDIDATE,

Amice singularis.

Dissertationes varii argumenti promiscue scribunt ingenia mundi: Alii breves sed nervosas amant conclusiones. Quidam prolixis, iisque jam solidis, jam vagis delectantur lucubrationibus. Plures media via ambulant; hoc modo ostendendo causorem ingenii, vim judicii, Eloquentiae specimina. Judicium de hisce ferre tentent grandiora acumina; nostra infantia, quoniam tam optimis meditationibus, non adfuevit silet & tacet: id saltem ad minimum non planè ignorat. Ingenia fumosa, ostentationis avida; confingere antagonistas, ruere in certamina, movere multa, probare pauca, disputare, arietare, diruere, confirmare syllogismunculis ea, que directè pugnant cum cogitatione, observationibus, legibusque Doctorum. Vulgaria crania ruunt quoque in propagationem sue miserie, adeoque aliorum inventis contenta, ea exscribunt, divulgent, iterum iterumque poliunt, cum præclara ambitionis fama. At generosa pectora, POLL OS ponunt Auctoritatem sacram, Doctorum placita, item rationem & experientiam solidam; Centrum vero, gloriam Dei & utilitatem regnum ac gentium, tum propagationem eruditionis. Inde omnia inspiciunt, singula examinant, varia lustrant indagine curiosa; moxque nucleus eliciunt pavem, dulcem, salutarem Regibus, gentib⁹, imperijs, plangente inscitia, triumphante regina rerū Sapientia. Cirumferentia vero amplitudo est longe immensissima: Quidquid in antiquitate vetustis que ritibus Hebreorum, Romanorū, Persarū, Græcorum, aliorumq; populorum latet notabile: quidquid in solito prudentia statatum, sublime, venustum; quidquid in scientiarum ambitu Magnificum tum lingvarum varietate elegans, floridum, plausibile. Quidquid in Præstantissimorū Poëtarum atriis, amplum, arduum, penetrans, domne auget, exornat, amplificat, gloriam Doctorum. Tu talia ponderasti, ea que de causa de Confederationibus gentium, Argumento honesto pariter ac utilissimo jam tibi placuit differere. Item in laudes tantæ matris, nisi ejus indoles optimè esset jam expressa. Matre eo animo optime juvenum, cogitationes illustres, super pueriles illas elevare: Vale.

adposuit Tuus

DANIEL ACHRELIUS.

In VIRUM Jovenem
Virtutum Literarumque gloria Conspicuum
Dn. HENRICUM FLORINUM,

Philosophiae Candidatum solertissimum pro laureâ
Philosophicâ indipiscendâ, erudite differentem,
Amicum & Commilitem apprimè
adamandum :

Ortes ceu generant fortes, imitator honesti &
expertem sceleris pro generare solet.
Nec Jovis altivolans ales producere svevit
dilectam Veneri Chaoniam volucrem.
Sic crebrò Pater & Mater virtutis amantes,
progignunt Natos qui probitate cluunt.
Exemplo es nobis claro, perdocte FLORINE,
præclari Patris chara propago tui.
Ut studiis animum is doctis intenderat olim,
& monumenta hodiè religiosa legit;
Sic tu Mænidum, primævo in flore Juventæ,
assiduâ curâ, castra secutus eras.
Posthac sectari doctarum sacra sororum
vis, donec frontem rugâ senilis arat.
Perge, labor tuus in Domino, non, talis inanis:
crede, erit, ast demum grandia dona feret.
Terra Magisterii præbebit signa: Tiaram,
auratum cyclum festaque ferta tibi.
In cœlis tandem coelestia præmia: Vita
Immortalis, erunt, gloria fine carens.

L. Mqz ut ut subitaria opera
scripsit
S I M O N T Ü L P O /
Met. & Leg. Prof. Ord.
h.t. Fac.phil. Decan.

Ad
VIRUM Juvenem

Præstantissimum & Doctissimum
Dn. HENRICUM FLORINUM,

Parentis de Ecclesia Dei & Repub. literaria diu optime
meriti, Filium haud degenerem, Philosophiae CANDI-
DATUM meritissimum, Amicum & Commilitonem virtu-
tis, studiorum & sanguinis jure mihi devinctissimum,
cum nervose pro honoribus in Philosophia
summis disputatione,

GRATULATIO.

Ic Tibi producunt blandam FLORINE labores
Assidui messem, dulces & purpura florum,
Promittit fructus, solidos cum transit in orbes,
Pro tenera felix stabiles induita figuras.
Semina sic flores fundunt; ditantur aristis
Arva dein; cogunt hinc lati grata coloni
Munera, Prodit opes tantas non territa monstros
Cura malis unquam, virtute animata benigna.
Experiere meis heic condita vera labellis
Candide, nam Musæ Te certa audisse docebunt,
Quæ modo festivâ sudantia tempora lauru
Incingent, meritis statuentes præmia digna.
Utere Tu felix istis, & laude venustus
Ingrediare chorum, pandit quem Delius Augur.

DAVID LUND.

Lecture

Lecturo pio ac dextro SALUTEM!

Rectissimum atque optimum in Repub.
Vinculum incolumentis est concordia,
dixit sapienti ore, clarissimum illud or-
bis Christiani lumen, Augustinus, Lib.
II. de Civ. Dei C. XXI. quod de concor-
dia tum subditorum inter se, tum Magi-
stratus & subditorum, tum Regni cum vicinis populis, esse
acciendum, interpretatur D. Gerhard. loc. de Mag. Pol.
Scilicet qui fidum & constantem nactus est amicum, quo cum
unanimi animorum vinculo vita sue spatia transigere
queat, is jam supremum votorum suorum culmen se atti-
gisse fatebitur; quippe qui non pretiosissimum modo the-
saurum, sed etiam suavissimum vita solatum, tutissi-
mumque refugium & præsidium se invenisse jure gloria-
bitur. Unde Albertus II. Imperator in symbolo dicere
solitus est: Amicus optima vita possessio. Et apud Scy-
thas ceu testatur Lucianus, is habebatur ditissimus, qui
amicum possidebat fidelem, concordem & immutabi-
lem. Qvisquis autem sit, penes quem cetera omnia
cumulatim reperiuntur, cuique pro voto cuncta cedunt,
probo vero destituitur amico, inter gazas & opes tantas,
fortunamque certatim rebus suis patrocinantem, misera-
rium se inveniet, cuius palato etiam dulcia amarescant.
Ita prorsus, viget, firmoque subsistit talo Imperii status,
vicinorum unanimi patrocinio circumseptus, & confœde-
ratorum concordibus armis munitus, quos probos & po-
tentest legere prudentia est, nancisci felicitatis. Porro,
Imperia & Regna ut ut in supreme gloria vertice posita
cuncta

cunctarumque rerum copia , regali magnificentia ac cœ-
sibus maximis instructa , sine amicorum & confederato-
rum fido , firme , mutuo & jugali animorum nexu , sar-
ta tecta stare minime posse , jam diu in sapientum comitiis
est definitum , atque tot experientie calculis probatum .
Sc. Ita disposita provida Opt. Max. cura , ut admiranda
mundi hujus machina , pro diversitate locorum , diver-
ses mort alibus ministraret fruges aliisque vita sustentande
necessaria , ut vere Poëta :

Non telus eadem parit omnia , vitibus illa-
Convenit , hæc oleis , hic bene farra virent .

Ita , vix ulla regio aut provincia erit , quæ non
alterius indigeat substdio . Hinc est , quod nulla gens sit ,
quæ exterorum amicitia carere possit . Sicut enim non o-
mnia possumus omnes , ita nec omnia possidemus omnes .
Præterea , adversus vim hostium , & Tyrannorum barba-
riem , tum ad protegendos Regnorum fines diversorum
populorum requiritur concors firmaque unio & confœ-
deratio , juxta ignem & aquam afflictis cumprimis , necef-
saria . Frequentiora apud veteres amicitie & fœderum
symbola fuerunt sal & panis , quorum usu esque confirma-
runt pacta , quibus designarunt , illa , societati humanae
tam esse necessaria , quam Salis panisque usus ; quorum il-
lud condimentum , hic alimentum plane necessarium est .
De hac nobili materia (Confœderatione Gentium) præsens
Discursus paucis differit . Verum agerrime me hoc unum
habet , quod tam illustre argumentum tam rudi calamo &
prorsus perfunctoria opera congestum , in lucem mittere nunc
cogar : Nempe , angustia temporis eo adactus ; Quippe , quod
circa hanc rem , pro ingenii modulo præstare summis
in vobis habui , per tantillum temporis spatiū quod
hinc

hunc impendere licuit , haud potuerim. Tuum ideoque
erit Can. L. bac tenui filo contexta, in aquam & melio-
rem partem interpretari, meque ipsum hoc in negotio
tempore exclusum, pro integritate Tua, excusare.
Interim Theonino dente haec pro more impudico , arrodat
effrons Cavillatorum grex, ego memor istius Aristippi :
Non est remedium adversus sycophantæ morsum , secu-
li depravati infamem genium prorsus negligo , & ne
vili quidem facio. Irrisorum autem calumniis & contu-
meliis tanto minus offendи me patior , quanto certius
sciam mibi heic negotium esse cum probis & equis rerum-
censoribus, non autem cum maleficiorum colluvie.
Vale!

I. N. S. S. T.

THESIS I. præparatoria.

S. I.

ῶν πολιτικὸν τὴν Φύσει ἐτὸν ὁ ἀνθρώπος,
dixit summus Philosophorum
Aristoteles: lib. 1. Polit. Probat
hoc inclinatio. Illa naturalis o-
mnibus etiam animantibus, cum-
primis autem homini, insita,
qua quaq; ex naturali instinctu, a-

mant societatem, fugiunt vitam solitariam. De quo scite
testatur sydus illud Romani eloquii Tullius: *Natura*, ait, *sos*
litarium nihil amat, semperque ad aliquid tanquam ad-
miniculum annititur: Sane hanc ipsam ob causam
sermone exornavit hominem conditor optimus, quip-
pe quem præ ceteris animantibus societatis aman-
tem fecit, & alienæ opis indigum post horrendum lap-
sum reliquit, illi absq;e sermonis usu, in civili societate
qvam difficilimum fore, sapientissime vidit. Amat socia-
bile animal vitam sociabilem, & quidem ipsius naturæ
ductu, sed cogitur & insuper, necessitate qyadam ada-
ctum, ad amicitiam colendam mutuumque auxilium quæ-
rendum & præstandum. Adeo etiam ipsæ familiæ non
solum, sed etiam integra Regna, amicorum subsidiis,
& societate confederatorum carere, mutuisque auxiliis

A

de-

destitui minime possunt. De cuius summa necessitate ita egregie differit vir Clarissimus Nicolaus Caussinus: *Pone mihi terrarum marisq; potentissimum Regem, in apice totius glorie, pone si vis inter sidera, sine amicis, in divitiis inopiam, inter honores solitudinem, inter voluptates tedia experietur.* Quoque structura fortune est operosior inquit, eo plus amicitiae subsidis nititur. Unde concludit etiam principibus necessarios esse amicos & confederatos. Cujus viri prudentissimi sententiae, calculum subscribere meum hic tanto minus reformido, quanto firmius idem jam diu probarunt, tot Doctorum probatissimorum opera, luculentissime ostendit historia rerum oculus, testatur indies magistrorum experientia. Erit a. in praesentia institutum divina favente gratia, meum, ipsam confederationem gentium, brevibus duntaxat, atque ea quam permittit mihi temporis ratio, lineis expendere.

§. II.

Ne v. me nudæ vocis examen diu detineat, verbo tantum dicam, derivationem vocis *fæderis* diversam a diversis peti Auctōribus. Alii a *facialibus* i. e. *sacerdotibus*, per quos foedera siebant, deducunt; Alii a *feriendo*; alii a *fide*; Alii a *fæde* sc. *cædendo* derivant, de quibus videantur scriptores Politici, Bodin. Gyldenstolp/ & alii. Galli foedus *alliance* a ligando & alligando, appellant, quod confederatos arcte constringat. Sic Sveci & Germani *Bund* / *Förbund* / *Verbündnis* ob eandem rationem vocant.

§. III.

Sciendum quoque vocabulum *fæderis* varie accipi
(^a) Apud Theologos sæpius significat *obligationem* quæ
inter

inter Deum & homines intercessit: ita, fædus novum & vetus dicitur, pro quo aliæ Testamentum nuncupatur. Mediator humani generis Angelus fæderis vocatur Mal. III. v. I. Sic Jehovah pepigit fædus cum Noacho Gen: IX. v. XV. cum Abrammo, ibid. Cap. XVII. v. II. Nec insuetum Theologis Baptismum fædus appellare. Haud raro etiam notat (β) inducias, (γ) confraternitatem (quæ alias fædus bæditorium dicitur) (δ) obligationem naturalis, (ϵ) conjugium. Ultimo fædus proprie dictum, atque ut hujus est loci, denotat conventionem & pactum inter gentes diversi generis, ad bonum commune institutum. Qvam descriptionem Claris. Caussini brevitati litans, hic meam facio. Qui rigidioribus delectantur definitionibus, quærant Philosophos Scholasticos, & sudent in examine definitionum, quorum numerum invenient infinitum.

§. IV.

Sane vero, fædera omnia unius generis non sunt. Nam (α) aliud est plenum, cum jura & leges communicantur, atque ex duobus aut pluribus fit unum corpus politicum uni & eidem capiti æqualiter per omnia, subjectum. Plenaria hac confœderatione quinque Regna, *Helsingie*, *Vermiae*, *Svecie*, *Gothia* & *Ducatus Finningie* cum aliis deinceps subjectis provinciis & principatibus, in unum coaluerunt, vid. Pol. Nob. Gylden: aliud non plenum, est cum diversæ Respub. confœderantur, salvo singulis manente suo Majestatis jure. Hugo Grotius de J. B. P. lib. II. C. XV. accuratam dicit hanc partitionem, qua distingvuntur (β) fædera in ea quæ idem constituunt, quod juris est naturalis, & in

ea, que ei, aliquid adjiciunt. Prioris generis confoederationes fieri dicit non tantum inter hostes a bello discedentes, sed etiam inter pacatos: hasque ortas inde annuit, quod regula illa juris naturalis cognationem inter homines quandam esse a natura, ac proinde nefas esse alterum ab altero laedi, malis moribus esset oblitterata, ita ut latrocinari & prædas agere in exteris, nullo bello indicto, apud diversos populos sæpius pro licito haberetur. Ita ad tempora Tarquinii latrocinium maris, gloria habebatur, cuius meminit Justinus lib. XLIII. Sub hoc genere foederum comprehendit etiam fœdera illa, quibus cayetur, ut utrinque *jus hospitii*, ut *jus commercii* sit, quatenus ista sub jure naturali veniunt. Fœdera quæ juri naturæ aliquid adjiciunt sunt *æqualia*, quorsum facit illud Virgilii:

Nec mihi Regna peto, paribus se legibus ambe
Invictæ gentes æterna in fædera mittant.

Vel *inaequalia*, Quorum discrimina cum pluribus, habeantur loc. laud. Ratione durationis (c) Fœdus vel temporale est, vel perpetuum, (d) Respectu finis, est aliud *offensionis* causa, aliud *defensionis*, aliud *pacis publicæ*, aliud *omnium horum gratia simul ictum*. Fœdus præterea *impropriæ dictum* apud varios Politicos distinguitur in *Clientulare*, *Miserabile*, *Hæreditarium*. Ut plures brevitatis causa heic non cumulem distinctiones, quæ variæ & quidem magna copia apud varios inveniuntur Politicos, quæque pro diversorum Auctorum sententia discrepant, vid Bod. *Gyldenst.* Vendel. pluresque.

THESES II. Confirmatoria.

§. I.

Potioribus adeo breviter, & pro instituti mei ratione, adhibitis fœderum distinctionibus, causam pon

no primam & universalem Opt. Max. sub cuius universalis moderamine, imperant Imperatores, regnant Reges, qui & ipse omnis boni origo est, & ipsius concordiae Deus. Qui ipse primum fœdus cum mortalibus se diligentibus, imo cum universo humano genere per supremum illum Legatum salvatorem nostrum, sanxit, qui etiam præcipit, ut pacem habeamus si fieri potest, cum omnibus: Rom. XII. v. 18. sciendum interim, sermonem hic esse de fœderibus honestis, licitis ac pio fine institutis; inhonestæ a. consociationes, ut nec licitæ sunt, ita nec Deo originem debent, nempe, ut causæ rei impiaæ directrici, generali tñ. influxu Deum concurrere ut ad omnes tum bonas tum malas, actiones humanas, ita & ad illicita fœderum pacta, his non eo inficias.

§. II.

Fundatur porro *unio* & *confœderatio Gentium* in ipso jure *Nature* atque *Gentium*. Quibus fas censetur ad sui defensionem surgere, libera exercere commercia, æquos inire contractus, & aduersus iniqvam vim fortis resistere manu; quæ omnia fœdera intendant. Ad hunc locum Excell. Dn. Zentgrav. De J. Gent. Art. IV. sic insit: *Ut vero ipsam Gentium consociationem in jure naturali fundari necessum sit: eaetiam ratio est, quare Gentium consilia & actiones pacem potius quam bellum respicere debeant.* sc. ut jus naturæ universalis quadam societate totum genus humanum consociat, quæ unitas, interna & simpliciter indissolubilis, ob juris naturalis immutabilitatem, quæ vitam socialem præcipit & dirigit, recte appellatur; ita juris gentium est, quod a naturali dependet, de externa populorum confœderatione ad conservationem singulorum, dispensare. vid. Zentgrav. loc. cit.

§. III.

Causa proxima sunt Auctores fæderum. Ubi observandum: Nulli licitum esse ferire fœdus, nisi soli Personæ penes quem est Majestas, aut qui ipsius ad id expediendum, auctoritate est instructus. Ita potissimum Reges ac Principes per Legatos suos fædera pangere solent, cum enim congressus & colloquia Principum periculosa reputantur, teste Cominæo, adeoque fædera aliæque res graviores cum exteris, commode tractari non possunt, nisi per Legatos, quibus utuntur in ejusmodi expeditiobus Principes ut suis ministris: Habenturque ut causa fœderum ministerialis. Subditi a. qui sui juris non sunt, sed potestati supremæ subjecti, si inscio & inconsulto Magistratu summo, de pangendo fœdere cum gente peregrina quid machinentur, contra jura Majestatis peccant, & capite sunt plectendi. vid. leg. Svec. Kongl. B. C. II. V. &c. Huc quoque spectat: Rom. XIII. v. I. seqq. & loca simila. Hoc tamen limitatur in supremæ necessitatis casu, si sc. confœderatio seu rectius conspiratio & conjuratio, contra vim iniquam justam defensionem, eamque solam intendat, illam extrema extorquente necessitate. Quod tamen de subditis mere privatis non accipiendum. Talis conspiratio fuit Gloriosissimi Regis Gustavi Primi, antequam ad thronum Majestatis est electus, cum Dalecarlis, contra Regem Sveciæ & Daniae Christianum Secundum. Ejusmodi quoque fuit fœdus Principum protestantium in Germania, anno ch. M. D. XXX. Mense Decembr. vid. Polit. Vendel: aliosque.

§. IV.

Forma pangendorum fœderum sive modus & ceremonia, apud diversas gentes diversæ sunt & variæ. De quiv-

qvibus lege Besold. de Fœdere C. VI. & Hœnonium
Disput. Pol. XIII. th. X. Moschovite juramento & osculo
crucis pacta & fœdera ob-signant. Qvibus a. præterea
utantur ritibus, habeant qvibus illos novisse cordi est, in
Chron. Moschov. Pet. P. Ubsal. Lib. III. Cum v. Principi
pis verba & promissa ad firmitatem propemodum divinam
debeant accedere, postquam alicui fidem dedit, imo *Prin
cipis simplex verbum plus auctoritatis & securitatis habere*
debet, quam aliorum hominum juramenta, ait Doct. Ger
hard. Loc. de Magist. polit. Rarius itaqve *Principes Evan
gelici jure jurando sua roborant fœdera:* Frequentius at
testante Nob. Gyldenst. Stipulata manu, sigillis & sub
scriptione, qvandoq, vadibus & obsidibus pacta ejusmo
di confirmant. De *Scythis, Armeniis & veteribus Germa
nis* tradit inter alios Clariss. Vendelin. Instit. Polit. Lib.
II. C. XXVII. quod mutui sangvinis haustu inierint & fir
marint fœdera. Et quidem *Armenij* sangvinem dextris
missum manibus, invicem exhauserunt, *Veteres a. Ger
mani* ex frontibus dilaceratis bullientem sangvinis undam
in Scyphis miscentes, ebiberunt: adeoq, existimarunt se
tum summum attigisse amicitiae terminum, cum sangvi
nem fœderati gustu labrisque attigissent. *Romanorum ve
tustum* fuisse morem eumqve quam frequentissimum,
testis est Livius, muneribus altaria Deorum onerare. Qvi
etiam ritus fuit Græcorum. Hinc ad firmissimum fœde
ris stabilimentum, ad aram mactata porca, pro sacra so
lenniique hostia, Diis plerumqæ est oblata. Unde modus
loquendi apud Romanos: *Ferire, icere fœdus;* quia dum
fierent fœdera, porcā feriret facialis lāpide silice, cum im
precatione, ut cuius confœderati culpa fieret, quo minus
legibus pactorum staretur, ipsum in eundem modum
feriret seu percuteret Jupiter, quemadmodum facialis
feri-

feriret porcam. vid. Liv. Lib. IX. C. V. & Lib. I. C. XXIV.
item Virg. Lib. XII. Aeneid. fœdus illud inter *Latinum Regem* & *Aeneam* pactum, describentem. Ubi post repetitam formulam votorum & precum *Aenei ac Latini*, de ritu hæc addit Poeta:

*Talibus inter se firmabant fœdera dictis
Conspectu in medio procerum: tum rite sacratas
In flamمام jugulant pecudes & viscera vivis
Eripunt, cumulantque oneratis lancibus aras.*

Holocaustis, & bovis mactatæ cruoris fusione, pactum inter Deum populumque Israëliticum per Mosen, fœdus, lege Exod. XXIV. v. 5. & seqq. Alii sale & pane usi, alii dextrarum porrectione, certaque juramenti formula se sibi con-fœderatis obstrictos dederunt. confer laud. Vend. reliquosque.

§. V.

Causa præcipua propter quam fœdera panguntur est, ut aut pax obtineatur publica, aut mutuum habeatur auxilium: Quod contra hostium impetum pane & sale æque est omni genti necessarium. Ea enim societatis vis est, ut in rebus secundis animum addat, res vero afflictas & duras sublevet. Quippe quid in amplificandis ditionibus, quid in confirmanda potentia, quid in propulsanda a finibus hostium vi, tentabit, quid possit, quid valebit gens una? Sic de Civitate *Lais* dicitur Jud. XVIII. v. 28. quod facili negotio potuerit occupari, quia non habuit *רֶבֶר* verbum, seu negotium cum ullo homine: hoc est, qvia non fuit in fœdere cum aliis civitatibus. *Fœdera namq; augent & potentiam & gloriam Magistratus* inquit Cassiod. Scilicet, *Unita virtus fortior, & ad hostiles impetus tolerandos ac propulsandos instructior.* *Quas enim vires regnum in se non habet, eas per fœdera*

cum vicinis adquirit. Gerhard. Hincubi de bello hosti
inferendo, de adaugenda & roboranda potentia, de col-
ligendis contra hostem cum primis communem, viribus, de
tuenda ac defendenda Religione, de servanda libertate,
de custodiendis & propugnandis provinciarum finibus,
de libero, tuto, atque facilis commerciorum cursu occur-
rit consultatio; Mox de jungendo fœdere cum vicino pro-
bo, pio atque armis felici, providum & salubre prudentissi-
morum Principum semper fuit consilium. Ita, fœdus illud
Smalcaldicum Protestantium Principum & Civitatum in
Germania, cujus meminit Sleidanus Commentar. Lib.
VII, Religionis defensionem intendit. Ad tuendam liber-
tatem societatem fœdere confirmarunt *Lipsie*, ordines
Evangelicorum in Germania anno Ch. M. DC. XXXI. in
Febr. Tale etiam fuit fœdus *Heilbrunnense*, cum *Illustriſ-ſimo Regni Sveciæ Cancellario, Orenſtienſa / Fœderis*
Evangelici tunc Generali Directore, nomine S.R. M. tis &
Coronæ Sveo-Gothicæ die XIII. Apr. an. M. DC. XXXIII.
pactum. Eadem causa fuit quoque fœderis inter *Gloriosiſſi-ſima memoria Regem Sveciæ Gustavum Adolphum Magnum,*
& *Ludovicum XIII. Galliæ Regem:* Cujus leges firmatæ
sunt in campis *Beervaldensibus*, initio anni M. DC. XXXI. I.
Per Dn. *Herculem de Carnace*, memorati Regis Galliæ Le-
gatum, & *Campi-Marscallum Dn. Gustavum Horn/ nec*
non *Generalem Dn. Jobannem Baner / nomine Regis*
Sveciæ: Cujus meminit Nob. *Gyld. ex le soldat svedois.*
Protegendæ Regionis gratia ictum est fœdus nomine
Coronæ Svecanæ, inter *victoriosissimum belli Ducem Dn.*
Leonardum Torstenson, Galliæ Coronam & Confœde-
ratos, interque *Transylvaniae Ducem illustrissimum*
Dn. Georgium Rakoczy, die X. Julii an. M. DCXL. III.
Exempla plura causas fœderum illustrantia apud Hi-

storicos videre est. Nota, Heic probē sibi cavēt pius
Magistratus, ne ex diffidentia divini auxilii fœdus con-
trahat, fiduciamque ponat in armorum vi, moleque ac
virtute copiarum, atque adeo suorum & confœderato-
rum robustis hastis confidat. *Maledictus enim omnis*,
qui confidit in homine, & carnem ponit brachium suum,
& a Domino recedit cor ejus. Jerem. XVIII. v. 5. & *Esaiae*
*XXX. 2. Væ vobis, qui ambulatis, ut descendatis in Ægy-
ptum, ut confortetis vos in fortitudine Pharaonis & ha-
bentes fiduciam in umbra Ægypti.* Cap. XXXI. v. 1. *Væ*
qui descendunt in Ægyptum ad auxilium in eis sperantes &
habentes fiduciam super quadrigis, quia multæ sunt. Porro,
observat ne ex avaritia, ad opprimendos innocentes, ad
turbanam pacem publicam vel ad placendum infidelib-
us & impiis fœdera contrahat. Quare etiam cautissime,
& non citra urgentem necessitatem atque evidentem
Reipub. utilitatem, cum improbis & falsæ religioni ad-
dictis, fœdera esse instituenda, (quod intelligendum de
fœderibus mutuum auxilium expostulantibus) hortantur
saniores Politici. leg. Adam Ofiand. observ. in Grot. ad lib. II.
C. XV. Tb. VIII. & IX. item Vendel. Inst. Polit. lib. II. C.
XXVII. Potius etiam defensionis & pacis fruendæ causa,
quam offensionis & augendarum ditionum gratia,
erigantur.

§. VI,

Nec postrema erit cautio, ut fœdera fiant de rebus
licitis, honestis, possibilibus & publice utilibus. Scilicet,
fanciri possunt vel de publica pace externa invicem fruendæ;
qvorum refero secutus Doct. Gerhardum, omnia pa-
cta, qvæ ad necessitatem & usum incolarum & peregrin-
antium in mercibus importandi exportandi que Spe-
ctant

stant; quæ etiam sunt de vitandis iniuriis; de suis unicuique in pace citra vim iniquam foederatorum, retinendis finibus; de securitate itinerū, possessionum, navigacionum &c. Vel de præbendo mutuo auxilio in religione, in libertate, in Regni finibus, & hostium iniqua vi defendendis & propugnandis. Pactis v. iniustis, & cum præceptis divinis pugnantibus, minime subscribendum. Sedulo etiam hic vitandæ seditiosæ & captiosæ conditiones, quibus foederati ad quævis iniqva ac perniciosa trahi alliciq; possunt.

§. VII.

Deinde videndum, cum quibus contrahatur foedus. Ita se periculis objiceret, quisquis foedera jungeret cum fæderis & fallere solitus: Aut quos suspectos haberet sibi invisos esse & infenos, quorumque interest confœderatorum statum subverti potius, quam salvum manere. Hos namque ubi armorum socios expectas, insidiosissimos tibi habebis hostes. Potius igitur quarendi amici p̄j, fideles & candidi, qui nobis favent nostroque statui optime cupiunt, & quorum salus a nostra pendet. Qui etiam potentia nobis quodammodo sunt pares, ne nimis potentium imperioso dominio nostram submittere olim cogamur libertatem, nobisque ex socio fiat Dominus: ne etiam nimis debilium & viribus defectorum imbellia arma in extrema necessitate nos eludant, adeoque tristem, miseram atque cruentam nobis parent cladem. Confer Vendelin. loc. cit. Cum manifeste impiis & infidelibus ut foedera præter necessitatem aut publicam insignem utilitatem, (puta mutuam opem respicientia) non esse jungenda, superius asserui, ita si quæ forte fiant, quam citissime dissolvenda esse, absque tamen fidei foederatis

datæ vel aliqua ex parte, violatione, etiamnum cum sanis Politicis statuo. *Siquidem ibi semper aliquid mali affricatur populo pio & fideli, qui enim fidem Deo non servant, quomodo servabunt nobis*, ait D. Gerhard. Periculum hic quoque subest, ne qui cum fidelium inimicis se coniungant, facile aliquid vitii ab illis contrahant, qui enim picem tangit, ab ea inquinatur. Eccles. XIII. I. Interim tamen, qui pacem colit & commercia exercet cum Turcis & Barabaris, nullo se inquinat crimine, fas abrumpit nullum. Rom. XII. v. 18, Nec omnino illicitum extorquent id supraea necessitate, cum his arma jungere defensiva, confer inter alios Polit. **Gyldenst.** citantem Besold. & provocantem exempl. *Abrahami*, ineuntis pacem cum Anere & Eschol gentilibus. Gen. XIV. licet apud Orthodoxos Theologos verisimile asseratur hos origine Cananeos, Patriarchæ tamen religionem fuisse amplexos. Legantur rationes Gerhar. de Magist. Polit. Ut autem foedera contrahere perpetua cum valde remotis, periculoso esse probant variorum Politicorum firmæ rationes, (præcipue nisi saepius renoverentur,) Ita quam cautissime sibi prospiciat, qui cum longe dissitis de ineundo foedere cogitat, lege hic Vendelin. **Gyldenst.** citantem Hænonium, & reliquos. Neutralitas ut non plane improbanda, ita raro tuta. licet enim alienis laboribus & periculis aliquamdiu sunt tuti Neutralistæ; tandem tamem præda victori funt, inquit Clariss. Vendelinus.

S. VIII.

Præterea, leges in foedera sancitæ, arcte tenendæ, & fides semel data etiam gentili & infideli, sancte & sine fraude servanda. De quo Poëta:

Discite mortales non temerare fidem.

Vere

Vere execrabile est illud Pontificiorum Doctorum dogma, *Hæreticis datam fidem non esse servandam*. Qvod saniores etiam nonnullos illorum *Theologos & Politicos* tanquam humanæ societati pernicioſſimum, damnare, testis est inter cæteros, *Excell. Vendel.* Summa sane *Ethnicis* etiam datae fidei fuit religio. Hinc Tullius pro Rosc. *Comoed.* C. VI. *frangere fidem perfidiosum est ait, & nefarium.* Item, pro Rosc. Amer. C. XL. *ubi multa perfidioſe facta videtis, ibi scelus quoq; latere putatote.* Deus ipſe perjuros & fœdifragos exquisitissimis & extraordinariis pœnis plectere solet: quod probant tot funesti & horrendi perfidiaæ exitus, tam in sacris quam profanis Historicorum scriptis nobis ob oculos positi. Memorabile illud exemplum perfidiae commissæ a *Ladislao Hungaria Rege*, *Juliani Cardinalis* instinctu, in violatione fœderis cum hoste barbaro firmati, divinitusque vindicatae, quod etiam hoc loco producit *Vendelin.* hic memorare placebit. Nimirum: Cum *Ladislaus* contra fidem datam & pactorum legem *Turcarum Imperatorem Amurathem* inopinantem impulsore *Juliano Cardinale*, armis opprimeret atque ad prælium impelleret, & in primo congressu Turcarum manus occumbere Christianique victuri, jam viderentur, factæ fidei haud immemor *Amurathes*, fixo in cœlum obtutu, summum his verbis Arbitrum temeratae fidei æquissimum vindicem, imploravit: *Christe en hac sunt fædera, que Christiani tui per nomen tuum jurantes, mecum percusserunt, suoq; perjurio te Deum suum abnegarunt; Quare si Deus es, banc mihi & nomini tuo sancto illatam ulciscere injuriam.* Mox variata est pugnae fors, & *Ladislaus Rex* cum Autore perfidiae *Juliano Cardinale*, Proceribus, & XXX, millibus Christianoru, miserum in modum percussus, funesta mor-

te interiit. Sic etiam poenam dedit gravem perfidiæ suæ Ottocarus Bohemia Rex, qui pacis Rudolpho Habsburgico juratae pacta perfidiose frangens, ad cædem usque ab eodem iactus est. Cujus etiam eodem loco meminit Vendel. hæc adjiciens: *Vixit adhuc perfidia vindex Deus! & pa-
lo superius infit: Nulla tam gravis coercitio excogitari
potest, qua digne non afficiantur fœderum violatores.*

§. IX.

Cum autem Principum sit ferire fœdera, ut supra est ostensum, & singula jura summa loco ipsius Dei, dispensare, in quo divini Nominis præfert simulacrum; Imitatur idcirco pius Princeps Dei sui exemplum, cum primis in fide religiosissime servanda. Quare etiam in superioribus diximus, a Principe in ejusmodi pactis non esse exigendum jusiurandum. *Si nullibi in toto orbe, ta-
men in Principis verbis fides locum invenire debet: si to-
to mundo fides exulet, tamen apud Imperatorem eam oport-
et confidere: dicebat CAROLUS V. cum ad frangen-
dam Luthero datam fidem, a Pontificis instigaretur, re-
ferente Zenocaro in ipsius vita, quem citat D. Gerhard.
loc. de Magist. Polit. ubi agit de fide a Magistratu sancte
servanda. At fidem frangentibus, & palam vel per cuni-
culos eludentibus, eandem servare obligatur nemo; modo
res manifesta sit, & dubio careat, inquit Nob. Gyldenst.
Disput. Polit. de Fœdere. Monendum ait D. Gerhard. loc.
cit. quod jure a fœdore recedat is, cui fœdus ex altera parte
non est servatum, sed prius violatum, vel ut violare-
tur, aperte tentatum. Plures cautiones cum rationibus
& exemplis variis, videantur apud Bodin. de Repub.
lib. V. C. VI. aliosque Auctores Politicos & Historicos.*

obser-

observationes quoque heic scitu quam dignissimas, tradit
Bœcler. Inst. Pol. Differ, VI.

§. X.

Denique, ut fœdera non *inconsiderate*, sed cum *maturo consilio* ineunda, ita nec *levi animo* rescindenda. Solvuntur autem fœdera, si *temporalia* sunt, vel *elapsō termino*, & *impleta conditione* in legibus pactorum præfinita, vel morte confœderatorum utriusque vel alterutrius. *Perpetua perpetuo* stare possunt; sed *renovatione* subinde hæc opus habere, testis est experientia. Quorum tamen terminus a *novi Principis* nutu in tantum pendet, in quantum Reipub. commodum intendit. Ita, sub ejus arbitrio est pro salute populi sui, si ipsi videtur, vetera rescindere, & nova icere fœdera. Observat heic Princeps sapiens & pius semper, cum primis autem in ipso regiminis sui primordio, statum Reibub. fidem fœderatorum, tempus quoque quod res humanas transponit. de quo egregie differit Clariss. Bœcler. Inst. Pol. Diff. VI. hunc in modum: *Temporis ratiocinatio requiritur circumspecta*, (sc. in fœderibus) *tempus enim mutat utilitates humanas*, & *transponit*. Hic cavendum, ne dicas: non putaram. *Mature speculare*, que te fortuna maneat, ex fœderati tui successu, incremento, mutata voluntate. *Fidendum hic* (sano sensu) ait, amico, sed tanquam osuro. Heic Novus Princeps providus & cautus, omnibus ad incrementum Reipub. & incolumentatem civium vergentibus, rite probatis, vel fœdera prisca innovat, vel pro salute patriæ & incolarum, disrumpit, novaque ferit. *Salus enim populi ubique* *suprema lex esto*.

THE-

THESIS III. Confutatoria.

§. I.

Conditionibus fœderum præcipuis breviter pro ratione temporis, tactis, Qvæstiones nonnullas quæ heic in utramque partem defendi solent, his subnectere quam paucissimis, placebit. Occurrit autem hic primo loco nobilis illa quæstio jam diu in Doctorum cathedra agitata :

*An licitum sit pio Magistratu fœdera inire,
cum diversæ religionis hominibus?*

Varium in modum heic se torquent varii. Pontificij cum asseclis, πὺξ καὶ λὰξ negant omnem conversationem, omnem consociationem cum Hæreticis & infidelibus. Unde & qvidam illorum tantæ religiosissimæ sanctitatis pleni, ne dicam dementissima temeritate ebrii, ut neq, in summa rerum angustia, famem aut sitim ferculis & potu infidelium restingvere & levare velint, scilicet: ea illorum amens est sanctitas, ut dira fame fervidoque sitis æstu, ad necem usque confici, adeoque miserrima morte perire satius esse reputent, quam infidelium cibo potuque se ingurgitare. Ita ex Cassiano memorat Causin. de Regn. Dei Dissert. XLVIII. De duobus Monachis per incultas terras peregrinantibus, quorum unus premente ambos fame, vitæ consulens, panem ab infideли & barbara gente oblatum, recepit: Alter cibum fastuoso supercilio respuens, ærumnosa perimi inedia maluit, quam vel frustula panis infideliū pasci. En sanctam religositatem! En demens jejunium! En stolidam famem! Mirum sane

sane, quod hi, non etiam seipsoſ à communi abstineant
aëre cæterisque elementis, cum omnia cum infidelibus
commercia damnent? Alii mitiores, conversationem
duntaxat omnem etiam politicam, cum his repudiant,
omniaque pacta & fœdera de pace habenda publica, vel
ope mutua præstanta, etiam eam extorque[n]te supremo
necessitatis casu, rejiciunt, provocantes pro stabilienda
hac sua sententia S. scripturæ testimonia consociatio[n]em
omnem, cum gente à Deo alienam, ceu volunt, inter-
dicentia: Nempe, Deut: VII, VI. 2, & seqq. Josu: XXIII.
v. 12. &c. Judic. II. v. 2. II. Cor. v. 14. seqq. Ecclesiastic.
VII. v. 2. In propugnanda hac thesi quo[rum]que potest,
frustra tamen, sudat alias excellentissimus vir, Nicolaus
Caussinus: Cujus varia & ingeniosa satis, argumenta
habentur in opere & loc. citat. Videatur etiam D. Gerhard.
loc. jam superius allegat. rationes illorum, qui in hac fir-
munda thesi laborant, introducens. Alii nimis liberali-
ter quamcumque consociationem & confœderationem cum
infidelibus, etiam eam quæ mutuum exigit auxilium
citra omnem necessitatis casum, concedunt. Cum his
facit Hugo Grotius de J. B. P. lib. II. Cap. XV. & alii.

§. II.

Hic cum senioribus quorum prémere vestigia
est animus, utramque sententiam rejiciens, nec omnia
cum profana gente fœdera damnanda, nec quævis ap-
probanda, censeo. Sic (a) Licit a sunt fœdera etiam
cum paganis & diversæ religioni addictis, de pace pu-
blica non violanda & iis quæ eo spectant, ut de exercen-
dis commerciis &c. contracta. (β) Admittenda cum
infideli, contra infidelem alium. Scilicet urgente ne-
cessitate. (γ) Iniri possunt, si politicas modo conditio-
nes adjunctas habeant, & inde nullum sit metuendum

veræ religionis pérículum aut præjudicium: Ita confœderatus est universus Christianismus contra Turcam. (d) Si ob urgentem necessitatem, aut insignem Reipub. utilitatem, pangantur, (e) si nulla adhæreat fiducia in hominum auxilio & diffidentia erga DEum.

Improbantur autem foedera, (a) quæ eriguntur cum infidelibus, ad oppugnandos fideles alios. Nec facile admittenda contra eosdem, sui defensionis gratia, excepto necessitatis casu, (b) Quæ in fraudem & periculum religionis panguntur: Ita minime tutum esset cum hoste veræ religionis ad defensionem religionis, arma jungere, (c) nec probanda foedera quæ instituuntur cum paganis & Hæreticis, præter necessitatem, & insignem Politiae utilitatem, (d) damnanda, si fiunt ex diffidentia in DEum & fiducia in homines. (e) ex avaritia, &c. Quæ posteriora ubivis improbanda, etiam cum fidelibus pacta.

Hisce rite observatis cum iis quæ superius adhibita sunt, cautelis, facilis erit ad argumenta adversaria responsio. Vid. D. Gerhard. de Magist. Polit. Rudrauff, Instit. Mor. part. III. C: VII. Ossian. in Grot, ad lib. II. C. XV. th. VIII. IX. &c.

§. III.

Ventilari etiam solet inter Politicos hæc Quæstio: Utrum Principi fidem fallere & a pactis fæderum recedere, sit integrum?

Machiavellus Lib. II. Comm. C. XIII. & de Princ. C. XIX. quem citat etiam Doct. Gerhard. De Magist. Polit. eo divagatur, ut illud licet censeat, & quidem his verbis: *Prudens & acutus Princeps fidem hosti datam, & ab ipso metu vel vi extortam, temporiique accommodatam, nec debet nec potest servare, si tale pactum vel fædus obfuturum ei sit, atque*

occasiones & necessitates ; quæ istud extorserunt , präterierint . Si fides violanda , regnandi causa violanda est , in reliquis pietatem colas . Verum enim vero , cum fidem in pactis frangere legi divinæ ac naturali sit contrarium , violatores quoque fœderum graviter a Deo semper sunt puniti , cujus mentio in superioribus est facta ; Machiavelli igitur cum sequacium fallendi ac regnandi libidinem ad orcum relegandam , cum omnibus sanis , damno , atque Principi nihil minus quam fidem fallere sub quocunque prætextu , nedum regnandi causa , licitum & integrum esse , etiamnum assero . In pio sane Principe ubivis prælucet veritas , cujus proles est fidei datae summa religio . Vinculum humanae societatis ac nervus imperiorum est fides , ait D. Gerhard . loc. memorat . Nec ulla major inter mortales necessitas quam fidei servanda , qua sublata , nec imperia permanere , nec quicquam aliud subsistere potest . Quanto itaque sanctius fidem servet Princeps , cujus omnis cogitatio omneque studium erit , Reipub . conservatio & firmissimum stabilimentum . Hæc cum e prius dictis etiam clarius dispalecant , & hic brevitatem secter , supremam hisce jam jam impono manum . Quæstiones quæ circa hanc rem occurrunt plures , cum cæteris quæ heic desiderari videntur , quærantur apud Politicos varios .

Sic brevissimis & levè dundaxat brachio , pro temporis & instituti mei ratione , Confoederationem Gentium B. L. hic habes expositam . Quæ si placet , in sinum mihi gratulor ; sin minus , solatio mihi erit , nullius opellam adhuc fuisse omnibus acceptam . Vale !

SOLIDEO GLORIA.

Ne vacua prostet pagella, ad-
dantur hæc:

I.

Diversarum Rerum pub. fœdera non subditos, sed
amicos faciunt.

II.

Fœderatis mature succurrendum vel milite, vel
pecunia, vel interpositione autoritatis.

III.

Æmulationi & dissidentiæ Confœderatorum in fœ-
deribus locus non relinquendus.

IV.

Concordia ut invicta, manet clypeus populi, ita
discordia Rerum pub. est exitium.

V.

Ut Gens per se non læditur, licet vicini diversas de
Deo sectentur opiniones & religiones, ita religionis
gratia præcise genti in gentem insurgere non licet, nisi
peculiaribus religionem concernentibus pactis Gens
Genti obligetur.

VI.

Si justis de causis Christianæ genti contra Infidelem
necessarium sit gerendum bellum, quin una hac occasio-
ne ad propagandam veram religionem, sine vi tamen
conscientiis inferenda, ad abolendum paganisum vi-
ctor respicere possit, nemo sanus dubitat,

T A N T U M.

IN

IN DISPUTATIONEM GRADUALEM.

VIRI JUVENIS.

Pereximij atque doctissimi,
Dn. HENRICI FLORINI,

Philosophiae Candidati dignissimi,

Fautoris & Sympatriotæ

honoratissimi,

CARMEN.

Ausa subest, FLORINE, gravis, Spes magna pa-
Evehat ut laudes nostra Thalia tuas. (rentis
per longas properare moras ad culmen honoris,
Non caret eximia laude laboris onus:

Dives opes dum ritè bonos convertit in usus,

Ult caput ultra alios efferat ære suum,

Promerita non laude caret, studium nec honore;

Ast forti duras frangere dente nuces

Absque mora, scopulosque simul superare nocivos,

Exiguo plures ære parare libros,

Hæc laus, hoc decus est, speculum virtutis & ingens,

Est & inaccessum pluribus illud onus.

Per lustrum, FLORINE, sacris madefactus in undis,

Nec tamen in studijs res satis ampla tibi,

Fortiter emergis Pindique cacumina visis,

Ætatis florem cum ratione teris.

Atque rigas sophico tua fervida corda liquore,

Pegaseamque cupis arte fugare sitim.

Per breve doctorum sat vasta volumina versas

Tempus, & abstruso corda labore premis.

Non tibi plebejo sudatum pulvere nomen

Lustrarunt passus devia saxa tut.

ipsa Cleanthea nudabas ilia Turbae,

Cecropiae succum Palladis ore bibens,

Occultosque sinus Thome mens ignea rupit,
Ingenio facilem sic præente viam.
Inde novos viridi flores portabis in agro,
Perdocta rutilam fronte geresque comam.
Fac modo docta semel resonet tua voxque sonusque,
Vocibus ut resonent pulpita sacra tuis.
Abodicis fortis descendas victor Athenis,
Et percussa tua pulpita voce premas!
Certamen vultu placido speculabor amœnum,
Victorem pugna te fore corde precor!
Mi spectare libet docta certamina turba,
Verbaque in alternas cogo redire vices.
Et licet hanc fugiant doctorum insignia frontem,
ambiat aut nostras laurea nulla comas;
Non tamen aversis bac fallimus ocia Musis,
Atque alius nobis proliuit ora Deus.
Incultum foveas placido tu pectore carmen,
Distrahit in varias mea cura vices.
Ocia carmen amat, vacuum decet esse poëtam,
Ne terat indignus viscera casta Dea;
Turbidus in nostris ordo est cumulusque laborum
Rebus, & has undas, unda secunda premit.
Lætor ego ex animo, venturos grator honores,
Exultent Muse, Pindus & Hæmas ovent!
Successum facilem tantis precor ausibus, atque
Opto rati vagula vela secunda tue!
Succrescas patriæ, Venerando cresce Parenti,
Cum virtute decus crescat abunde tuum!
Pluribus ut foliis, atque ubere flore virescas,
Instar purpureæ dives odore rosa!

Quod gratulanti animo sed
occupatus dedit

GEORGIIUS STALBERG.

VIRO Juveni

Virtutis morumque concinnitate, tum eruditionis
claritudine maximè conspicuo

DN. HENRICO FLORINO H.F.

Philosophiae Candidato solertissimo, pro Gradu Phi-
losophico de CONFEDERATIONE GENTIUM egre-
giè differenti Fratris sincera
gratulatio.

 A Virtutis esse solet vigor & præstantia, ut cul-
tores suos svavissimo non solum excipiat gre-
mio, dulcissimo & verè divino nutriat nectare,
beatissimā ipsorum animos perfundat volupta-
te, blandaque dulcedine sensus omnes inflectat; verum
etiam hos suos satellites condigno olim exornat brabæo.
Ast interim laborem exigit indefessum, pertinacemque
requirit operam. Non hic juvat turpis mollisque segni-
ties, non somni quies langvida inertium permulcens pe-
ctora. Qui hic præmium expectant, toti se labori submit-
tant, omni contentione mentis & virium, omni corpo-
ris sudore & incommodo operi incumbant necessum est;
Scilicet ardua & difficilis virtutis est via, quod testari docta
mente Voluit antiquitas, dum Minervam ē jovis cerebro
prognatam & Vulcani opera enucleatam, non in humili
loco, sed editis montibus sedem posuisse finxit, hoc suo
commento declarans, eruditionem ac virtutem non tam
facili negotio ac Vulgus putat, comparandam esse.
Hoc ipsum Tu Fratrum dilectissime Tuo comprobas
exemplo, quippe qui non improba & torpenti ignaviā
verem ætatis consumperas, sed à puero jam doctus
labore

labores perfere duros , humeros molestiis sub-
jiciens , firmo fixoque gressu semitam virtutis pres-
feras , invictoque & interrita mente per altas &
quam difficiles Parnassi rupes ad gloriam summo ni-
su contenderas . Hinc Numen Palladium Te Alu-
minum suum tam eximum , præclaro condecorare
palmario , laureoque serto verticem comare jam
jam properat . Quæ præmia vigili studio & tot lucu-
brationibus insomnibus promerita , felici pede Te
adire , animo gratulanti , jubeo .

*Affectu quam verbis pro-
lixior*

ERICUS LEEGMAN
Astr , Fin.

BR. M. 6. 112